

Rezolutīvā daļa:

- 1) pieņemdama 2006. gada 27. decembra Letvarlikuma (I), redakcijā, kas ir spēkā kopš 2007. gada 1. aprīļa, 137. panta 8. punktu, 138. panta trešo ievilkumu, 153. pantu un 157. panta 3. punktu, proti, noteikdama citās dalībvalstīs, nevis Beļģijas Karalistē reģistrētiem pašnodarbinātiem pakalpojumu sniedzējiem pienākumu pirms savas darbības uzsākšanas Beļģijā iesniegt iepriekšēju deklarāciju, Beļģijas Karaliste nav izpildījusi LESD 56. pantā paredzētos pienākumus;
- 2) Beļģijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus;
- 3) Dānijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 72, 05.03.2011.

Tiesas (pirmā palāta) 2012. gada 19. decembra spriedums — Eiropas Komisija/Itālijas Republika

(Lieta C-68/11) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Vide — Direktīva 1999/30/EK — Piesārņojuma kontrole — PM₁₀ koncentrācijas apkārtējā gaisā robežvērtības)

(2013/C 46/04)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — A. Alcover San Pedro un S. Mortoni)

Atbildētāja: Itālijas Republika (pārstāvji — G. Palmieri, pārstāve, kurai palīdz S. Varone, avvocato dello Stato)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Padomes 1999. gada 22. aprīļa Direktīvas 1999/30/EK par robežvērtību noteikšanu sēra dioksīda, slāpekļa dioksīda un slāpekļa oksīdu, makrodaļiņu un svina koncentrācijai apkārtējā gaisā (OV L 163, 41. lpp.) 5. panta 1. punkta (kļūvis par Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 21. maija Direktīvas 2008/50/EK par gaisa kvalitāti un tīrāku gaisu Eiropai, OV L 152, 1. lpp., 13. pantu) pārkāpums — Apkārtējā gaisā esošo PM₁₀ makrodaļiņu robežvērtību pārsniegšana kopš 2005. gada

Rezolutīvā daļa:

- 1) nenodrošinot, ka 2006. un 2007. gadā 55 Itālijas zonās un aglomerācijās, kuras 2009. gada 2. februāra brīdinājuma vēstulē minējusi Komisija, PM₁₀ koncentrācija apkārtējā gaisā nepārsniedz Padomes 1999. gada 22. aprīļa Direktīvas 1999/30/EK par robežvērtību noteikšanu sēra dioksīda, slāpekļa dioksīda un

slāpekļa oksīdu, makrodaļiņu un svina koncentrācijai 5. panta 1. punktā noteiktās robežvērtības, Itālijas Republika nav izpildījusi šajā noteikumā paredzētos pienākumus;

- 2) pārējā daļā prasību noraidīt;

- 3) Eiropas Komisija un Itālijas Republika katra sedz savus tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 145, 14.05.2011.

Tiesas (otrā palāta) 2012. gada 19. decembra spriedums (Gerechthof te 's-Gravenhage (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Leno Merken BV/Hagelkruis Beheer BV

(Lieta C-149/11) (¹)

(Kopienas preču zīme — Regula (EK) Nr. 207/2009 — 15. panta 1. punkts — Jēdziens “preču zīmes faktiskā izmantošana” — Teritoriālās izmantošanas apmērs — Kopienas preču zīmes izmantošana vienas dalībvalsts teritorijā — Pietiekamība)

(2013/C 46/05)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Gerechthof te 's-Gravenhage

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Leno Merken BV

Atbildētāja: Hagelkruis Beheer BV

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Gerechthof te 's-Gravenhage — Padomes 2009. gada 26. februāra Regulas (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.) 15. panta 1. punkta interpretācija — Preču zīmes izmantošana — Faktiska izmantošana — Jēdziens — Kopienas preču zīmes izmantošana vienā dalībvalstī — Izmantošana, kas šajā dalībvalstī attiecībā uz identisku valsts preču zīmi tiek uzskatīta par faktisku izmantošanu

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2009. gada 26. februāra Regulas (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi 15. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai novērtētu prasību par preču zīmes “faktisku izmantošanu Kopienā” šī noteikuma izpratnē, nav jāņem vērā dalībvalstu teritorijas robežas.